

Naar aanleiding van het artikel van E. Defoort over *De Vlaamse Beweging in Frankrijk tussen mythografie en historiografie* in W.T. 43 (1984), p. 20-35 bereikten de redactie uit de kringen die voor Frans-Vlaanderen ijveren, enkele reacties van personen die zich persoonlijk geïrriteerd voelen of op bepaalde uitlatingen van E. Defoort wensen te antwoorden. De redactie vreest dat een bij genoemd artikel aansluitende polemiek de inhoud van het tijdschrift slechts ten dele zou betreffen en gemakkelijk onzakelijk en emotioneel zou kunnen worden. Het voor 24 september aangekondigde kolloquium te Waregem zal hier, naar we hopen, verheldering (en verzoening) brengen.

Als redakteur betreur ik dat er in het artikel van Defoort enkele spitse opmerkingen zijn blijven staan, waardoor genoemde personen zich gekwetst of onheus behandeld kunnen voelen.

Wat de grond van de zaak aangaat, stel ik het volgende vast :

1. Elke *beweging* heeft een mythe nodig (men denke maar aan Willem van Oranje, A. Rodenbach, de revolutie van 1830, A. Vermeylen). Dat er op een bepaald ogenblik historisch-wetenschappelijke rechtzettingen komen, is vanzelfsprekend ; dat die dan wel eens polemisch worden voorgedragen, is eveneens normaal. Men vergeete echter niet dat ook het historisch inzicht en de historische interpretatie met de tijd (kunnen) veranderen.
2. De opvattingen van Stracke en van Mierlo over de Oudnederlandse letterkunde in het *Noorden van Frankrijk* zijn bij mijn weten nog op generlei wijze weerlegd. Ikzelf ben van oordeel dat als er tussen 750 en 1100 al sporen van literaire activiteit in het Oudnederfrankische gebied voorkomen, die hoofdzakelijk in het West- en Nederfrankische gebied ten Z. van de huidige taalgrens te vinden zijn. Het ligt niet op de weg van historici van de moderne tijd en van dialectologen om over Stracke en van Mierlo de staf te breken.
3. De mythe-Gantois. De kollaboratie van E. H. Gantois — die evident is en die door Defoort aan idealistische motieven wordt toegeschreven — doet geen afbreuk aan zijn goede bedoelingen en grote verdiensten. De historische waarheid echter heeft haar rechten, ook tegenover de politieke opportuniteit (dit veronderstelt vanzelfsprekend dat men alleen de historische waarheid op het oog heeft en geen andere doeleinden nastreeft). Er moet bij ons nog een en ander gedetaboeïzeerd worden.